

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpata Limarenco Elena și de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatei Limarenco Elena, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, în cauza penală privind-o pe

Limarenco Elena Victor, născută la 28 mai 1974,
originară și domiciliată în mun. Chișinău
str. Studenților, 11/3, ap.1.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.04.2014 - 02.03.2015 (prima instanță);
2. 05.05.2015 - 16.06.2015 (instanța de apel);
3. 29.01.2016 - 27.04.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău din 02 martie 2015, Limarenco Elena a fost condamnată în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Limarenco Elena la data de 27 august 2013, aproximativ la orele 23:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul său amplasat în mun. Chișinău pe stradela Studenților nr. 11/3, în urma relațiilor ostile apărute în bucătăria apartamentului numărul 1, între ea și fratele său Limarenco Vladimir a.n. 1971, cu un cuțit de bucătărie, în scopul realizării intenției de omor, ținând în mână cuțitul de bucătărie,

i-a aplicat lui Limarenco Vladimir cu cuțitul o lovitură înțepată în regiunea cutiei toracice, fapt care a determinat survenirea decesului victimei.

Astfel, acțiunile lui Limarenco Elena au fost încadrate în baza art.145 alin. (1) Cod penal – omorul intenționat a unei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Munteanu Angela în interesele inculpatei Limarenco Elena, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să fie reîncadrate acțiunile inculpatei din art. 145 alin. (1) Cod penal în art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse minime prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal.

În argumentarea cererii de apel apelantul a indicat că:

- instanța de fond nu a aplicat în privința inculpatei Limanenco Elena prevederile art. 75 Cod penal, iar la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 76 Cod penal;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpata Limarenco Elena se căiește sincer în cele săvârșite, lipsa cazierului judiciar, precum și acțiunile violente ale victimei;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpata Limarenco Elena are la întreținere un copil minor în vârstă de 6 ani pe care, de altfel, îl educă de una singură;

- succesorul părții vătămate Bulat Aurelia nu a formulat pretenții, atât materiale cât și morale, iar comportamentul acesteia în ședința instanței de judecată a lăsat clar să se înțeleagă, că pledează pentru aplicarea unei pedepse mai blânde;

- probele administrate atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că acțiunile lui Limarenco Elena din 27 august 2013 incorect au fost încadrate de partea acuzării în prevederile art. 145 alin. (1) Cod penal, ca omor intenționat și urmează a fi reîncadrate în prevederile art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, de fapt urmînd a fi încadrate în baza prevederilor art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal;

- Limarenco Vladimir a fost fratele inculpatei Limarenco Elena și membru de familie, locuind împreună în apartamentul nr. 1 din mun. Chișinău, str-la Studenților, 11/3. Or, potrivit prevederilor art. 133¹ lit. a) Cod penal, prin membru de familie se înțelege în condiția conlocuirii persoanele aflate în relații de căsătorie, concubinaj ... rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală. În atare situație, inculpata Limarenco Elena și victima Limarenco Vladimir erau rude pe linie dreaptă și evident se încadrează în noțiunea de membru de familie;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că fiind audiată, Limarenco Elena a declarat că relațiile ostile între ea și fratele ei, Limarenco Vladimir au apărut demult și nu în data de 27 august 2013 în bucătăria apartamentului în care stăteau

așa cum afirmă partea acuzării, totodată a declarat cert că nu a dorit să-și omoare fratele. Mai mult ca atât, Limarenco Vladimir în repetate rînduri a manifestat acțiuni de violență, atât fizice cît și verbale în raport cu sora sa, inculpata Limarenco Elena;

- instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile martorului Buga Maria, concubinului Popa Vitalii, care confirmă că inculpata era des bătută de fratele ei, acest fapt este confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 4369 din 28.08.2013, conform căruia lui Limarenco Elena i-au fost cauzate echimoze cu edem al țesuturilor moi, adiacente pe față, echimoze pe membrele superioare și inferioare, excoriații pe torace posterior, care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, excoriații pe degetele ambelor mîini, puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, fiecare în parte cît și în comun se califică ca vătămări neînsemnate.

3.1. Apel împotriva sentinței menționate a declarat și inculpata Limarenco Elena, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să fie reîncadrate acțiunile inculpatei din art. 145 alin. (1) Cod penal în art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse minime prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal.

În motivarea cerințelor înaintate apelantul a invocat că:

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că victima Limarenco Vladimir în repetate rînduri o bătea, mereu se certau, el fiind inițiatorul;

- în ziua de 27.08.2013 ora 23:30 a izbucnit o ceartă, inculpata fiind bătută, ea apărîndu-se, iar la materialele dosarului sunt anexate probe, care certifică faptul maltratării inculpatei de către victimă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate și a fost menținută sentința.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia, că inculpata Limarenco Elena a săvîrșit infracțiunea incriminată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a respins declarațiile precum că inculpata nu a avut scopul de a-l omorî pe Limarenco Vladimir, că a fost un accident, deoarece ele se combat prin probele acumulate la cauza penală, iar declarațiile inculpatei Limanenco Elena se atribuie ca o metodă de apărare, înaintată cu scopul de a primi o pedeapsă

mai blîndă, de asemenea aceste declarații se combat de întreaga sistemă de probe cum ar fi: declarațiile succesorului părții vătămate Bulat Aurelia (f.d. 213, vol. I, 90 vol. II); declarațiile martorului Nourenco Tamara; martorului Buga Maria (f.d. 22-29); martorului Popa Vitalie (f.d. 24-25 Vol. II).

Instanța de apel a conchis că aceste declarații date de succesorul părții vătămate Bulat Aurelia și martorii Nourenco Tamara, Buga Maria, Popa Vitalie sunt în concordanță cu circumstanțele pricinii și confirmă vinovăția inculpatei Limanenco Elena în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal - după indici calificativi „ omorul intenționat al unei persoane ”.

Vina inculpatei Limarenco Elena se mai dovedește și prin materialele dosarului penal:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.08.2013 cu planșă fotografică, unde a avut loc omorul lui Limarenco Vladimir, în apartamentul nr. 1, din str-la Studenților, 11/3, mun. Chișinău, la etajul 1 al casei (f.d. 13-23 Vol. I);

- procesul - verbal de cercetare a obiectelor din 02.09.2013 (f.d. 24 Vol. I);

- înștiințarea „903” din 28.08.2013 ora 02:40, potrivit căreia la 28.08.2013, Limarenco Elena a fost agresată la ora 06:30, de fratele său la domiciliu pe str-la Studenților 11/3 ap. 1. Diagnoza - hematom orbicular (f.d. 49 Vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 1481 din 04.11.2013, conform căruia moartea lui Limarenco Vladimir, a.n. 1971, a survenit în rezultatul hemoragiei acute interne apărute ca urmare a plăgii înțepate-tăiate penetrante a abdomenului cu lezarea peritoneului, mezenteriului și vasului magistral (artera iliacă), ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie. La examinarea medico- legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni: plagă – înțepată penetrantă, oarbă a abdomenului, peritoneului, mezenteriului și vasului magistral (artera iliacă) însoțită de hemoragie acută internă - leziuni ce au fost produse intravital, cu cca 30 min - 1 ora înainte de deces, la acțiunea traumatică a unui obiect înțepător - tăietor de formă plată, cu muchie și tăiș, prin mecanism de înțepare - tăiere, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu, în ansamblu se califică ca vătămări corporale grave, care au legătură cauzală primară (directă) cu instalarea decesului. În momentul instalării decesului Limarenco Vladimir se afla în stare de ebrietate etilică gravă (fd. 80-82 Vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 4369 din 28.08.2013, conform căruia lui Limarenco Elena, a.n. 1974, i-au fost cauzate echimoze cu edem al țesuturilor moi, adiacente pe față, echimoze pe membrele superioare și inferioare, excoriații pe torace posterior, care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, excoriații pe degetele ambelor mâini, puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate, fiecare în parte cât și în comun se clasifică ca vătămări neînsemnate. De

stabilit cu certitudine, câte lovituri au fost aplicate nu este posibil. Toate leziunile corporale depistate în afară de cele pe torace posterior sunt accesibile pentru mîna proprie (f.d. 89-90 Vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.1037 din 12.09.2013, conform circumstanțelor cazului, obiectelor de cercetare, prezentate la examinare, și investigațiilor efectuate, utilizând metodele necesare pentru soluționare întrebărilor puse de anchetator, s-au făcut concluzii. Prin examinarea probelor-model de sînge, prezentate în laborator, s-a constatat că sîngele lui Limarenco Vladimir se referă la grupa O - alfa, beta (I); sîngele cet. Limarenco Elena se referă la grupa A - beta (II), cu antigenul asociat „H”. Sîngele cet. Popa Vitalii se referă la grupa ABo (IV), cu antigenul asociat „H” în petele de culoare cafenie de pe cuțit 33 cm (ob.1-3), cuțit 23 cm (ob.4-6), tampon 5x2 cm (ob.7) prezentate la examinare a fost depistat sînge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup (prin metoda RAE) în petele examinate de pe cuțit 33 cm, cuțit 23 cm, tampon 5x2 cm a fost constatat antigenul „H”. Deci, conform rezultatelor primite, sîngele depistat în petele examinate (ob.1-7) a provenit de la persoana cu grupa sanguină 0-alfa, beta (I), ce nu exclude provenirea acestui sînge de la Limarenco Vladimir. Provenirea sîngelui în petele examinate de pe cuțit 33 cm, cuțit 23 cm, tampon 5x2 cm de la cet. Limarenco Elena, cet. Popa Vitalii se exclude, în spălăturile de pe cuțit 22.5 cm, cuțit 28 cm, cuțit 19 cm, cuțit 18 cm, prezentate la examinare sînge nu a fost găsit. În porțiunile de pe tampon 5x2,5 cm, tampon 4x2 cm, prezentate la examinare sînge nu a fost găsit. Vechimea urmelor de sînge în pete la laborator nu se efectuează (f.d. 97-102 Vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 197 din 04.11.2013, s-a constatat că, plaga înțepată-tăiată din regiunea abdomenului la cet. Limarenco Vladimir, a fost produsă cu un singur obiect înțepător - tăietor de formă plată cu muchie și tăiș și nu se exclude, posibilitatea producerii ei cu lama cuțitului nr. 3 sau nr. 4. Determinarea cu care anume din cuțitele date a fost produsă plaga, este imposibil din motivul asemănării lor după formă. Formarea plăgii cu lama unuia dintre celelalte cuțite, este puțin probabil (f.d. 108-112 Vol. I);

- raportul de expertiză psihiatrico - psihologică legală staționară nr. 102s-2013, potrivit căruia la momentul comiterii infracțiunii ce i se impută, după cum rezultă din studiul dosarului penal și examenul psihiatric clinic curent, ea careva dereglări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, se află în stare de beție voluntară, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, a acționat cu discernămint și referitor la fapta comisă inculpa este responsabilă. După starea psihică poate depune mărturii și nu necesită măsuri de constrîngere cu caracter medical (f.d. 118-120 Vol. I);

- procesul-verbal nr.2884 din 28.08.2013, al examinării medicale de

constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, potrivit căruia s-a stabilit la cet. Limarenco Elena, stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f.d. 125 Vol. I).

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că legislatorul a prevăzut că obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal, îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea vieții persoanei.

Latura obiectiva a omorului se realizează prin uciderea unei persoane, adică prin orice activitate ilegală care pricinuieste moartea unui om. De cele mai multe ori, aceasta activitate constă într-o acțiune, în cazul dat prin înjunghiere.

Instanța de apel a stabilit că în cazul din speță, omorul a fost comis pe bază de relații personale, din cauza certurilor, în timpul unei bătăi și s-a consumat o dată cu producerea rezultatului: moartea victimei.

Astfel, instanța de apel a reținut că corect instanța de fond a conchis că inculpata a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările. Intenția directă îndreptată spre comiterea infracțiunii se confirmă prin utilizarea cuțitului, declarațiile martorilor, rapoartele de expertiză medico-legale, care redau consecințele survenite.

Prin urmare justificat instanța de fond a considerat că inculpata avea posibilitatea reală să evite cele întâmplate, fiind în deplinătatea facultăților mentale, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, a acționat cu discernământ, cu atât mai mult că situația conflictuală în familie nu era la primul caz, iar înjunghierea cu utilizarea cuțitului, în mod evident putea duce la decesul victimei.

Totodată, instanța de apel a reținut că corect instanța de fond a considerat că faptul că inculpata în declarațiile sale indică că nu ține minte toate detaliile care au avut loc, ce ține de înjunghierea victimei, se datorează consumului excesiv de alcool, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 2884 din 28.08.2013, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, potrivit căruia s-a stabilit la inculpata Limarenco Elena, stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f.d. 125 Vol. I).

Instanța de apel a considerat că instanța de fond justificat a respins argumentul apărării, privind recalificarea acțiunilor, or structural, infracțiunea de violență în familie care a provocat decesul victimei (art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal), cuprinde vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (urmările prejudiciabile primare), care, la rîndul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave - decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare) sau conform art. 19 Cod penal, este o infracțiune cu două forme de vinovăție.

În cazul dat, decesul victimei este într-o legătură de cauzalitate directă cu

vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Mai mult, această legătură de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare.

La delimitarea infracțiunii de omorul intenționat, instanța ia în calcul toate circumstanțele cazului (caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, etc.).

Instanța de apel a reținut că inculpata nu a chemat imediat ambulanța pentru ai acorda ajutor victimei, deoarece expertiza a stabilit că moartea nu a survenit imediat, ci după 30-60 minute de la aplicarea loviturii cu cuțitul.

Argumentul precum că, ambulanța a fost chemată imediat, fiind indicată însă o adresă greșită nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, nu a fost probată.

La fel, instanța de apel a stabilit că instanța de fond justificat a constatat că atât inculpata cât și victima erau în stare de ebrietate. Victima avea doar o lovitură în abdomen cu obiect înțepător, iar inculpata avea vânătași, excoriații, ceea ce denotă existența unei lupte pînă la producerea loviturii cu cuțitul. Toate aceste circumstanțe se confirmă și prin tabloul de la locul crimei, lucrurile împrăștiate în bucătărie.

Mai mult, instanța de apel a conchis că circumstanțele elucidate mai sus au fost confirmate în ședința de judecată și de martorii audiați, care pe parcursul serii au auzit certuri, veselă stricată.

Prin urmare, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că probele cercetate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al concludenței, pertinentei și veridicității, demonstrează integral vinovăția inculpatei Limanenco Elena, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, adică - omorul intenționat al unei persoane.

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatei s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane, că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată, sa ținut cont de normele vizate mai sus, precum și prevederile art. 76, 77 Cod penal, și anume faptul că infracțiunea comisă de către inculpată, face parte din categoria celor grave, personalitatea inculpatei Limanenco Elena, care anterior nu a fost condamnată, are la întreținere un copil minor de 6 ani, se caracterizează în plan satisfăcător.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, pedeapsa aplicată de instanța de fond este una echitabilă, corectă și oportună, care va duce la corectarea și reeducarea deplină a inculpatului, în scopul neadmiterii încălcării de lege pe viitor.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

5.1. - *inculpata Limanenco Elena*, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să fie reîncadrate acțiunile inculpatei din art. 145 alin. (1) Cod penal în art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse minime prevăzute de art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal.

În recursul declarat recurenta a indicat următoarele motive :

- nu a avut intenția de al omorî pe Limarenco Vladimir, cere pedeapsa minimă prevăzută de art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, deoarece are la întreținere un copil minor de 6 ani;

- indică că victima Limarenco Vladimir în repetate rînduri o bătea, mereu se certau, el fiind inițiatorul.

5.2. - *avocatul Munteanu Angela în numele inculpatei Limarenco Elena*, invocînd temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să fie reîncadrate acțiunile inculpatei din art. 145 alin. (1) Cod penal în art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse minime.

În recursul declarat recurenta a indicat următoarele motive:

- faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare greșită;

- probele administrate în cadrul cercetării judecătorești obiectiv impun concluzia că acțiunile lui Limarenco Elena din 27.08.2013, incorect au fost încadrate de instanțele judecătorești în prevederile art. 145 alin. (1) Cod penal, ca omor intenționat și urmează a fi reîncadrate în prevederile art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal;

- potrivit prevederilor art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei care a provocat decesul victimei constituie violență în familie și efectiv urmează a fi încadrate în prevederile art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor, din considerentul că recurentul potrivit art. 430 Cod de procedură penală, este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept

comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii. Astfel recurenții solicită reaprecierea probelor, considerînd că nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Procurorul mai menționează că instanța de apel la examinarea cauzei a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală și în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept, fiind încadrate acțiunile inculpatei în baza art. 145 alin. (1) Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide, că acestea sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează că recurenții, drept temei pentru declararea recursurilor au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și anume că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurenți nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

Referitor la argumentul recurenților, precum că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal menționează, că argumentele recurenților în acest sens, sunt declarative și neîntemeiate, iar instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv învinuirea înaintată în baza probelor administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, administrate în procesul urmăririi penale, cât ale apărării atît și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Limarenco Elena privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

În susținerea celor statuate mai sus, Colegiul penal menționează că, deși

recurenții critică în recursurile declarate încadrarea juridică greșită a faptei inculpatei pentru care aceasta a fost condamnată de ambele instanțe, și anume art. 145 alin. (1) Cod penal - omorul intenționat și argumentează reîncadrarea juridică a faptei în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a provocat decesul victimei, totuși la delimitarea celor două componente aparent omogene trebuie luate în calcul, pe lângă elementul subiectiv, toate circumstanțele cauzei (caracterul mijloacelor aplicate, localizarea plăgilor, comportamentul post - infracțional al inculpatului etc.).

Imperativele sus enunțate necesită în mod obligatoriu a fi examinate în vederea aflării adevărului, și nu în ultimul rând - încadrării juridice corecte a faptei consumate.

La caz, în vederea depistării intenției de a săvârși un omor se poate deduce din următoarele împrejurări de fapt: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea (ținând seama de felul mijloacelor, dimensiunile acestora); locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat; numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violență exercitate asupra victimei; atitudinea făptuitorului după săvârșirea faptei (a încercat să dea un prim ajutor victimei sau a lăsat-o în starea în care a adus-o); alte împrejurări preexistente, concomitente sau subsecvente.

În acest sens, Colegiul penal constată justificată concluzia instanțelor inferioare la stabilirea vinovăției lui Limarenco Elena în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, reținând ansamblul de probe concludente, pertinente și utile administrate la dosar, îndeosebi datele raportului de expertiză medico-legală nr. 1481 din 04.11.2013 (f.d.80-82, vol.I), prin care decesul cet. Limarenco Vladimir, a.n. 1971, a survenit în rezultatul hemoragiei acute interne apărute ca urmare a plăgii înțepate-tăiate penetrante a abdomenului cu lezarea peritoneului, mezenteriului și vasului magistral (artera iliacă), ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat plagă - înțepată penetrantă, oarbă a abdomenului, peritoneului, mezenteriului și vasului magistral (artera iliacă) însoțită de hemoragie acută internă-leziuni ce au fost produse intravital, cu cca 30 min - 1 ora înainte de deces, la acțiunea traumatică a unui obiect înțepător-tăietor de formă plată, cu muchie și tăiș, prin mecanism de înțepare-tăiere, canalul plăgii are lungimea de 17 cm, care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și conform criteriului prezenței pericolului pentru viață se califică ca vătămare corporală gravă.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel corect a desfășurat latura subiectivă a componenței de omor prin acțiunile de fapt întreprinse de inculpată,

care s-a înarmat cu un obiect de agresiune (cuțit) și prin modalitatea concretă de acțiune a aplicat cuțitul într-o regiune vitală a corpului victimei, ceea ce a constituit împrejurări care au dovedit faptul că inculpata a acționat cu intenția de a lipsi de viață. Mai mult, inculpata avea posibilitatea reală să evite cele întâmplate, cu atât mai mult că situația conflictuală în familie nu era la primul caz, iar utilizarea cuțitului, în mod evident s-a consumat cu decesul victimei.

Mai mult de atât, comportamentul post-infracțional al inculpatei exprimat prin inacțiunea de apelare pentru acordarea primului ajutor, deși potrivit raportului de expertiză medico - legală nr.1481 din 04.11.2013 decesul nu a survenit imediat, ci după 30-60 minute după aplicarea loviturii cu cuțitul - confirmă indubitabil comiterea a unei infracțiuni de omor.

În continuare, în privința motivului indicat de recurenta Limarenco Elena, precum că „*victima Limarenco Vladimir în repetate rînduri o bătea, mereu se certau, el fiind inițiatorul*”, Colegiul penal constată, că acest motiv nu poate fi acceptat, fiind că din materialele cauzei penale și anume din raportul de expertiză medico-legală nr. 1481 din 04.11.2013, se indică că victima avea doar o lovitură în abdomen cu obiect înțepător, cu canalul plăgii de 17 cm iar, inculpata potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 4369 din 28.08.2013 (f.d. 89-90 Vol. I), avea vîntăi, excoriații, care se clasifică ca vătămări neînsemnate, ceea ce denotă existența unei lupte pînă la producerea loviturii puternice cu cuțitul, participanții la conflict fiind în stare de ebrietate alcoolică.

Ce ține de motivul invocat de recurenta Munteanu Angela, că „*potrivit prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei care a provocat decesul victimei constituie violență în familie și efectiv urmează a fi încadrate în prevederile art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal*”, Colegiul penal menționează că relevantă în cazul vizat este Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24 decembrie 2012 cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvîrșite prin omor, unde este specificat că „*este posibil ca omorul intenționat să fie comis de către un membru de familie asupra unui alt membru al familiei, astfel, în asemenea cazuri, aplicarea răspunderii în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal nu este necesară, acțiunile făptuitorului fiind calificate numai în corespundere cu art. 145 alin. (1) Cod penal*”.

Prin urmare, verificînd temeiurile pentru recurs formulate de recurenți, în raport cu materialele cauzei penale, instanța de recurs constată că acestea nu și-au găsit confirmare, iar în asemenea caz, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpata Limarenco Elena și de către avocatul Munteanu Angela în numele inculpatei Limarenco Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, în cauza penală privind-o pe **Limarenco Elena Victor**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 mai 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin